

zpravodaj divadelních žní

žňoviny

první číslo / sobota 29.10.2022

JE NÁM 18 A TAKY 50... I KDYŽ SPÍŠ O TROŠKU VÍC

Letošní žně byly zahájeny výstavou

KONEČNĚ!

Po dvou letech opět začaly žně. Klášterecké a divadelní a v novém a jinak, než obvykle. Slavíme 50. výročí (ve skutečnosti už dvaapadesáté, ale kdo by se s tím počítal), máme 18. Divadelní žně (ve skutečnosti už dvacáté, ale kdo by se s tím počítal).

Počítat ovšem můžete se spoustou kvalitních divadelních souborů, představení a zážitků.

Tak zlomte / zlomte vaz!

Rozhovor s Honzou Mílotou, divadelním principálem, předsedou a vlastníkem Divadelního spolku Klas

Pro lepší čitelnost jsme po domluvě v rámci redakce do textu nezařadili písemná ztvárnění bručení a dramatických odmlk

Honzíku, připravili jsme pro naše diváky, kamarády a obdivovatele rozsáhlou výstavu ku příležitosti 50. výročí započetí novodobé historie divadla Klas. Tento rok ale 50 let neslavíme. Proč tedy výstava?

Ve skutečnosti je nám již padesát dva.

Realizace výstavy má totiž shodný osud s realizací Divadelních žní: dva roky zpoždění. Klas měl na oba covidové roky nasmlouvaný program žní na zámku. Ale nebylo nám dáno. Původní scénář výstavy byl připravován také do prostor zámku a jeho základní myšlenkou byl jakýsi časový koridor, v němž by návštěvník mohl putovat chronologickou historií našeho spolku.

S otevřením zrekonstruovaného Kulturního centra a uvedením prvního ročníku žní v „novém“, nám logicky vyplynula potřeba prezentovat naši historii jinak. Rozumíte „jinak“ – formálně. Nikterak obsahově.

Výstava je tak říkajíc multižánrová. Zkus našim čtenářům představit, co vše mohou spatřit od samotného příchodu do Kulturního centra.

Hned u hlavního vstupu pod schody všechny jistě zaujmou plastiky našich členů - jak těch aktivních, tak i těch, kteří se na historii našeho souboru aktivně podíleli - z dílny kláštereckého výtvarníka Romana Coufala. Zajímavostí je, že jsou jednotlivé

odlisky umístěny na původních prknech z jeviště starého kulturáku - o realizaci se zasloužil především náš herec Míša Rambousek a nejšikovnější technik Saša Pilský.

Ve výstavní chodbičce vedoucí k malému sálu je sada portrétů herců fotografa a též

scénografické a kostýmní návrhy a plakáty všech osmnácti ročníků žní.

Wow, to je dost “expoziční”! Budou si moci naši diváci výstavu v klidu prohlédnout i během festivalu.

No samozřejmě! Všechny výstavní prostory budou (kromě veřejně přístupných) otevřeny každý den vždy hodinu před a hodinu po představení.

Vernisáží jsme zahájili samozřejmě také tradiční Klášterecké divadelní žně. Již osmnácté! Polemiku nad číslováním vlivem dvouleté odmlky teď nechme stranou. Čím se letošní Divadelní žně liší od všech předcházejících?

Největším rozdílem je jistě místo. Náš starý kulturák se za tři roky proměnil k nepoznání. Teď už je to Kulturní centrum!

Prostory jsou moderní, nadčasové a důstojné. Jak “naše”, které jsme po rekonstrukci získali do pronájmu, tak ty hrací.

Nesmím opomenout ani slušné a pohodlné zákulisní místnosti pro účinkující - herci mohou zabrat několik šaten a po představení se mohou i vysprchovat! Nebývá už v dnešní době zvykem, aby veřejné finance šly na obnovu stávajících kulturáků. O to víc si cením, že k obnově došlo.

Zpátky k našemu výročí. Poprosím tě, zamysli se nad tím, kam dle tvého skromného úsudku náš spolek

Rozhovor s Honzou Mílotou, divadelním principálem, předsedou a vlastníkem Divadelního spolku Klas

směřuje. Myslíš si, že zvládneme oslavit v roce 2070 i 100. výročí? A jak v té době bude divadlo vypadat?

Náš divadelní trend má jeden neměnný směr, který se nemění nikdy: jednak dělat a propagovat v Klášterci amatérské divadlo a přivázat sem další divadla - a to dělat co nejpoctivěji a co možná nejlépe. Ty jsi říkal podle mého skromného úsudku, já si dovoluji odhad velmi neskromný: slibuji, že budu divadlo i v roce 2070 řídit a budu pečovat o to, aby tento základní trend byl stále naplňován.

Samozřejmě nemůžeme přeshlapovat na místě, také dnes nehrajeme divadlo podle způsobu Josefa Kajetána Tyla. Za těch pár let se bezpochyby změní dramatika a způsob herectví. Už dnes akceptujeme změny ve společnosti a budeme je akceptovat i do budoucna. V této neskromné představě se u toho vidím a doufám, že spolu uděláme další rozhovor.

scénáře a příběh, tak si myslím, že jde právě o odraz vývoje doby a současné dramatiky.

Rád bych zmínil, že onen film, Gauner, měl premiéru přesně před třiceti lety.

Mírovo (pozn. redaktora: Míra Nyklíček hru režisoval) obsazení je naprosto současné. Musím přiznat, že se zřejmě nejedná o dramatiky, která by byla zcela pro každého. Já osobně doufám, že nebudou vznikat pouze inscenace, které by byly pro všechny. Sám se hrozím, když v jakékoli upoutávce čtu, že se jedná film/seriál pro celou rodinu. Považuji za zcela vyloučené, že by někdo udělal nějaký útvar pro celou rodinu. Je to marketingový trik. Každého zajímá něco jiného.

Myslím si, že se i do budoucna budou divadla specializovat na konkrétní témata a konkrétní diváky.

V letošním roce jsme měli ještě jednu premiéru: klasická záležitost, Jirotkův Saturnin, našim divákům ho představíme v pátek 4. listopadu a role dědečka ses zhostil právě ty.

Tak tímhle jsi mě přinutil k tomu, abych vyvrátil to, co jsem řekl před chvílí. Protože máme za sebou už jedenáct repríz, tak jsme si vyzkoušeli, že to snesou nejen studenti středních škol a žáci základních, ale také dospělí. Ale najít titul, který by byl přijatelný pro širší veřejnost a který má co sdělit, je naprostý zážrak.

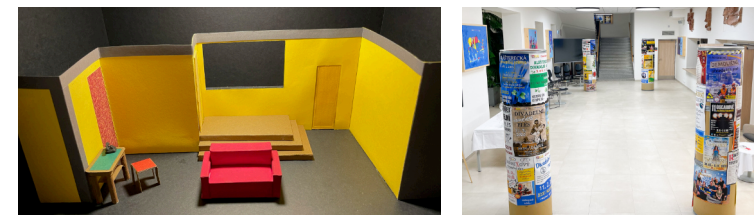
Honza Mílotu loni vydal a pokřtil knihu o historii divadla v Klášterci - Začalo to Belínkem aneb jsme Klas a je nám 50. Zakoupit si ji budete moci každý den ve stánku ve foyer. O podpis od autora či přispívajících se nebojte říct v průběhu celého festivalu.

Není to rozhodně poprvé, co jsme si pro naše diváky připravili divadelní hru podle filmu. Přesto je hra, kterou letos prezentujeme našim divákům docela jiná.

Ty jsi měl možnost seznámit se scénářem. Bavíme se ještě před premiérou, stejně se tě ale zeptám: co si o tomto textu myslíš a vidíš ve výběru této hry změnu dramaturgie našeho souboru? Nebo to zapadá do dramaturgického rámce, který jsme v posledních letech nastavili?

Jak jsi sám zmínil, nemůžu přesně říct, co si myslím o té hře, i když je mi scénář znám. Po celou dobu jsem záměrně nevstupoval do příprav. Jsem přesvědčený o tom, že ta hra bude herecky, režijně, dramaturgicky připravena zcela perfektně. Pokud ale jde o druh

Žňoviny pro vás připravují:
Jakub Hrbek, Miroslav Nyklíček, Štěpán Malast

DSKLAS
DIVADELNÍ SPOLEK KLAS KLÁŠTEPEC NAD OHŘÍ

Kláštrec nad Ohří
město porcelánu

DNES UVIDÍTE

19:00 - Velký sál
DS Klas / KRYSA